

At Mindretallets Forslag indbrager under Skatteligningen Personer og Institutioner, som hidtil ikke svarede Skat i nogen Kommune, begrundet formentlig sig selv, og det samme gælder, hvor Formuen ved sin Kapitalmagt overvælder de næringsdrevende med sin Konkurrence gennem Filialer og særlige Udsalgsteder; men en Bestatning som Lovforslagets synes derimod meget uretfærdig overfor et Selskab som f. Eks. det „Store nordiske Telegrafelskab“. Til Fordel for Landet, særlig for Kjøbenhavn, hyselsætter det mange vellønnede Funktionærer. Vel kunde man igennem det bestatte ogsaa Udlændinge, men man udsætter sig da ogsaa for, at Selskabet skifter Domicil — til Skade for alle.

Det samme gælder Søfartselskaber, der besejle oversøiske Pladser, f. Eks. Nederierne paa Færø, hvis Skibe aldrig komme hjem, give større eller mindre skattepligtig Indtægt og aldrig kunne ulejlige Kommunerne med særlige Udgifter. Det forenede Dampskibs-Selskab skaffer Kjøbenhavn store Indtægter, maasse paa Provinsernes Besøining; urimeligt derfor, om Kjøbenhavn bestattede det, men rimeligt, at Filialerne stattede til Byerne.

Naar der fra forskellige Sider i Rigsdagen har været krævet Nedsættelse af Tiden (4 Maaned) for skattefrit Ophold i en Kommune, vilde dette atter være Bortgaaen fra det bestaaende, der jo har betinget mangfoldige nu eksisterende Livs- og Ejendomsforhold, atter et Led i Kommuners indbyrdes Kamp og blive til Ufred for Borgerne, idet de paa Landudflugt eller under Byophold ville blive forfulgte ved Skattebillerter.

Ved de af Mindretallet stillede Endringer vil der tilflyde en stor Del Landkommuner ny Indtægter. Ved Flertallets Endringer vil dette ogsaa ske, men samtidig vil dettes interkommunale Skatteregler fordelte mange Kommuner og vedligeholde Krigen. En af Ulemperne, som nuværende Skatteordning har for Landkommunerne, er Forholdet til Godsejere, der ikke bebo deres Ejendomme, hvilke Kommunen derfor kun gennem Hartkornet kan skatligne, hvad der atter hindrer større Overføring af

Skat fra „Hartkorn“ til „Formue og Vejlighed“; samtidig bør det dog erindres, at i Stedet for Ejer svarer Bestyreren eller Forpagteren personlig Skat ved Siden af den større Hartkornstat.

Saafernt Kommunestat var ren Indtægtsstat, kunde Flertallets Forslag til Nød anvendes paa disse Ejendomsbesiddere; men da personlig Skat i alle Kommuner (uden for Kjøbenhavn) skal lignedes efter „Formue og Vejlighed“, maa Følgen altsaa blive, at naar en Godsejer skal sættes i personlig Skat for en Ejendom udenfor sin Opholdskommune, maa han i enhver saadan Kommune sættes i Skat, som ogsaa Flertalsforslaget siger, efter samme Regler som de andre Beboere, altsaa efter „Formue og Vejlighed“, og det vil jo sige, i enhver Kommune skatliges efter hele sin forholdsvis Evne til at betale Skat, altsaa til det samme fulde Beløb, som han nu svarer i sin Opholdskommune, en to-tre-flerdoblet Bestatning.

Vanskeligheden ved at finde bedre Ordning for de kommunale Skatteregler har nu gennem snart en Menneskealder vist, hvor hensigtsmæssig den nuværende Ordning er; nogle Mangler rettes ved at supplere den med det af Mindretallet stillede Endringsforslag, men samtidig bør erindres, at naar Hartkornsskatten nedbringes, stiger ganske vist den personlige Skat for Godsejerne, men ogsaa for alle de mindre bemidlede, der kun eje lidet eller intet Hartkorn. Middelejdommene ville tabe til den ene Side, hvad de vinde til den anden.

Grunden til Besværingerne ligger jo ikke saa meget i selve Skattereglerne, men meget mere i de voldsomt tiltagende Byrder, særlig til Skoler, Alderdoms-, Fattig- og Bevæsen. Staten burde tvinges til her at stride ind; thi disse Byrder bør ifølge deres Natur væsentligt bæres af Staten i hele Samfundets Interesse; de mest betyngede Kommuner vilde da faa den største Vættelse, og vi vilde blive fritagne for saa indvilligede Forhold og saa snærende Baand paa Borgernes fri Bevægelser, som alle de forskellige interkommunale Skatteforslag nu i Mærceffer have truet os med.

Skal Forandring ske, da er det af Mindre-